

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 14. Theriacam olim bibi solitam, verùm non videri: emendatus
Varronis locus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

rietur. Atque hoc ita esse, magis, qui magis confide-
rauerit, iudicabit.

*Theriacam olim bibi solitam, verum non videri omen-
datus Varronis locus.* CAP. XIII.

PROFECTO quò quisque plus auctoritatis habet
in litteris, eò sollicitiùs ac circumspectiùs cauere
debet, ne quid sibi, quod parum exploratum habeat,
excidere patiatur. nam leues ac contempti homines,
cùm tale aliquid designant, facilis iactura est. non est
verendum, nequis eos sequatur duces. horum vt ma-
ximo quisque in pretio est, ita maximo periculo pec-
cat. sed humanus animus nouitatis studio ducitur.
eius interdum specie illectus, neque satis id quod ob-
iectum est attendens, vana pro veris, pro solidis inania
amplexatur. Equidem de Petro Victorio nihil à me,
nisi vt de viro summa doctrina prædico, dictum velim.
neque aliter decet: qui non fateri tantum, sed præ me
ferre etiam ac prædicare soleam, tantum me ex illius
vigiliis cepisse fructus, quantum ex alij, qui hoc tem-
pore vixerit, neminis. sed cogor interdum, quod bo-
na ipsius pace ac venia dictum sit, plusculum in eo di-
ligentiæ & accurationis desiderare. Nam quale tan-
dem est, quod de Leda matre Helenes prodidit? eam,
Euripidem facere, in lænam esse conuersam: cùm in
eadem illa tragœdia, vnde ipse se mirificam illam Me-
tamorphosin eruere putauit, tam sæpe legatur, Ledam
laqueo sibi elisisse fauces, præ dolore quem è filia de-
decore perceperat. sunt enim hi versus in ipsa embasi:

Ελέ. ἀπολόμμεθα. θεσίαι δ' ἐστὶ κόρη;

Τεό. Λήδαν ἔλεξας, οἶχε, Δανῶσα δ' ἦ.

Ελέ. Οὐπω νιν Ελένης αἰσθρὸν ὤλεσε κλέος;

Τεό. φασὶ, βρόχῳ γ' ἄψασιν ἐν γυῖν δέξην.

G 3

Itaque

Ant. Mureti
Lectio
LIII
25

Itaque Helena ipsa paulo post mala sua percensens, in
de matris morte loquitur:

Ἠλέδα δ' ἐν ἀγγύοναις
Θάνατον ἔλαβεν ἀχρῆ-
ρας ἐμᾶς ὑπ' ἀλγέων.

sic enim legendum putō. & chorus ἐπαιάζων.

Μάτις μὲν οἶχεται.

locum autem illum, quem ipse de Leda accepit, de
Callistone accipiendum esse, vel caeco appareat. quid,
quod in primo De Oratore, actionibus, sine vllō certo
argumento, legi voluit? vbi noster postea Duarenus,
cretionibus, legendum esse demonstravit. ac sunt sa-
nè in illis Variarum lectionum libris eiusmodi plura
quàm vellem. valdè enim eius viri gloriae feueo. sed
quod libro primo de theriaca prodidit, id, quia erro-
rem obiiicere alicui potest, dissimulandum non vide-
tur. Ait enim theriacam videri olim bñi solitam: qua-
re necesse esse, vt tum liquidior fuerit: hoc enim tem-
pore crassiorem ac duriozem conformari. hoc elici ex
verbis M. Varronis, quæ leguntur apud Nonium, e li-
bro De Liberis educandis. sunt autem hæc: *Vel maxime
illuc didici, & sitiēti, theriacam, mulsam; esurienti, panem
cibarium, siliginēum: & exercitato somnum suauem.* Nos
ita viuam, possum satis mirari, hoc Victorium, talem
ac tantum virum, dixisse. primùm enim vbi tandem
verbum vnum de ista liquida theriaca legerat? nam
nostram quidem, quæ, vt opinor, & veterum fuit, cre-
iufmodi sit, omnes agyrtæ ac pharmacopolæ sciunt,
deinde cùm constet, ibi Varronem vulgares, & ple-
beios cibos lautis & opiparis opponere: quæro, cui se
hoc probare posse sperauerit, tenues olim & egenos
homines, vt panem cibarium esse, ita theriacam, ama-
ram videlicet quandam & tristem potionem, bibere
solitos

solitos, quam quidem cuiuscumodi fingas, oportebit, ut reor, pluris venire, quam mulsam, quasi verò aquam gratis sumere non præsiterit, quam emere quod torqueret, nam si amarum aliquid è medicinis quærebat, quod mulsam opponeret; debuit sanè eadem ratione siliquino pani opponere, non panem cibarium, sed agaricum, aut colocynthidas. Ego quod fenseram de illo Varonis loco, antequam Victorius Variarum lectionum libros ederet; idem nunc quoque sentio: idque nunc aperiam, ut ex contentione, vtra verior sententia sit, existimetur. Puto igitur ita legendum esse: *Vel maxime illic didici, sitienti videri acam mulsam, esurienti panem cibarium siliquineum, & exercitato somnum suavem.* Nam è duabus vocibus, *sitienti videri*, suspicor factum ab imperitis librariis, *sitienti teri*. *Acam* autem pro, aquam, antiqua scriptura est: ut loci, pro loqui: coad, pro quoad: cotidie, pro quotidie. Hoc igitur dicit Varro, se illic didicisse, sitienti videri aquam mulsam, quæ coniectura si cui displicet, ipse meliorem afferat, quidvis certè potius, quam ut illam liquidam theriacam sorbeamus. Crediderim autem, Varronem, cum illa scriberet, respexisse ad hunc locum Xenophontis è primo παιδείας εἰ δὲ τις αὐτὸς οὖρον ἢ ἐοικέναι ἀνδρῶς, ὅταν ἀρδαμον μόνον ἔχουσιν ὅτι τὸ σίτω, ἢ πίνειν ἀνδρῶς, ὅταν ὕδωρ πίνωσιν, ἀναμνησθέντες, πῶς ἠδὲ μὲν μάλα, καὶ ἀστὸ πεινῶντι φαγεῖν, πῶς ἢ ἠδὲ ὕδωρ διψῶντι πίνειν. eò magis, quòd alium locum reperio ex eodem Varronis libro, qui ex eodem Xenophontis conuersus est. Xenoph. αἰχρὸν μὲν γὰρ ἐπὶ καὶ νῦν ὄντι Πέρσαι, καὶ τὸ ἀποκρίνεσθαι, καὶ τὸ ἀποκρίνεσθαι, καὶ τὸ εὐνοῦς μεσῶς φαίνεσθαι. Varro: *Persa propter exercitationes pueriles modicas, eam sunt consecuti corpore siccitatem, ut neque spurerentur, neque emungerentur, sufflatoq; corpore essent.*